

[Justitsministeren.]

dan Løsladelse maa kunne ske i Medfør af Bestemmelsen i Grundlovens § 26 om, at Kongen kan benaade for idømt Straf.“

Og under Behandlingen senere af det Straffelovforslag, som førte til den nu gældende Straffelov, har man fulgt den Opfattelse, som der var gjort gældende, at det maa anses for en Selvfølge, at Benaadningsretten, dette kongelige Prærogativ, omfatter alt, hvad der kan falde ind under Straf, naar ikke særlig udtrykkelige Bestemmelser undtager derfra.

Med Hensyn til Sikkerhedsforvaring og Arbejdshus er det jo saaledes, at de omhandles uden for Kapitel 6 i Straffeloven, som handler om Straffen. Derefter kommer i Kapitel 7 betingede Straffedomme, det kan vi se bort fra, og i 8de Kapitel Arbejdshus og Sikkerhedsforvaring, altsaa uden for Kapitlet om Straffen. Men derefter følger Kapitel 9, som omhandler andre Følger af den strafbare Handling end Straf, og derfor maa man modsætningsvis kunne slutte, at 8de Kapitel, Arbejdshus og Sikkerhedsforvaring, i Virkeligheden efter Straffelovens Opfattelse falder ind under Straf, i hvert Fald saaledes, at de kan omfattes af Benaadningsretten. Jeg mener derfor, at der ikke er nogen som helst Tvivl om, at medens de Ting, som idømmes efter 9de Kapitel, ikke kan ophæves ved Benaadning, kan Arbejdshus og Sikkerhedsforvaring efter Kapitel 8 være Genstand for Benaadning.

Der blev ogsaa i Udvalget rejst Spørgsmaal om, hvorvidt der skulde kunne benaades for Kastration. Det kan der utvivlsomt ikke, allerede af den Grund, at Kastration skal udføres hurtigst muligt; og naar den først er udført, kan det ikke gøres om ved Benaadning. Desuden maa Kastration sidestilles med de Ting, som er behandlet i Kapitel 9, og som er andre Følger af en strafbar Handling end Straf. Kastration skal nemlig ikke være en Straf, den maa sammenstilles med Anstaltsbehandling, Forbud mod at nyde Spiritus, Anbringelse paa Drankerhjem, Udbringelse af Riget, Tab af Valgret og andre Rettigheder og Ret til at udøve visse Virksomheder, som omhandles i Kapitel 9. Derfor mener jeg, at Svaret paa Spørgsmaalet maa være ganske klart: Der kan benaades for Arbejdshus og Sikkerhedsforvaring, men der kan naturligvis ikke benaades for Kastration. Jeg har ikke set, at der var megen Grund til at rejse det sidste Spørgsmaal, for det sagde sig selv, men jeg har

dog undersøgt det og mener hermed at have besvaret det.

Saa indeholder Betænkningen en Bemærkning, som jeg gerne vilde sige noget til. Der staar saaledes:

„Endvidere har Spørgsmaalet om Administrationens Ret til at benaade Personer, som er idømt Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, været diskuteret, dog uden at der er opnaaet Enighed med Ministeren herom.“

Saaledes som det er affattet, kunde det se ud, som om der havde været en samlet Flok i Udvalget, som var uenig med mig i denne Sag, men jeg tror, at den meget ærede Ordfører (Unmack) vil give mig Ret i, at saaledes formede det sig ikke; der førtes en venskabelig Forhandling, men der blev egentlig ikke udtrykkelig fra nogen Side givet Tilslutning til det Standpunkt, at Benaadningsretten ikke kunde anvendes her. Jeg siger det, fordi man maaske ellers kunde lægge et Fortolkningsmoment ind i den Bemærkning, som ikke vil være rigtigt.

Desuden har Aldersbetingelsen været drøftet; og der maa jeg fastholde, at naar der kræves Myndighedsalder, er det paa det Tidspunkt, hvor vedkommende bliver dømt for Handlingen.

Jeg skal slutte med atter at udtale min allerbedste Tak, fordi man har handlet saa hurtigt, jeg kan sige, næsten med Forretningsdygtighed og Klarhed i denne Sag og dermed bragt Mulighed for et Resultat til Veje. Det er ogsaa en Glæde for mig at se, at der i Betænkningen findes en Henviisning til, at Lovforslaget har faaet almindelig Tilslutning i Folketinget. Det er overordentlig sundt og godt og overensstemmende med vor Forfatning, naar et Landstingsudvalg motiverer Fremme af et Lovforslag med, at det har faaet almindelig Tilslutning i Folketinget. Det er godt, at Landstinget vil tage sig det ad notam.

Endvidere maa jeg naturligvis takke for, at man har lagt Vægt paa, at Ministeren anser det for at være af stor Betydning, at Lovforslaget ophøjes til Lov snarest muligt. Jeg er ikke saa indbildsk; at jeg mener, man derved udtrykker en særlig Kompliment til mig, og at man har gjort det for min Persons Skyld; jeg opfatter det saaledes, at Udvalget har delt min Opfattelse af, at Lovforslaget er af en saadan Betydning, at det burde finde hurtigt Fremme.

Under Hensyn hertil takker jeg for tredie Gang Udvalget for den smukke